

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Iurie Bejenaru, Ion Guzun,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, și de avocatul Babără Marian în numele inculpatului Goțonoga Serghei, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Goțonoga Serghei Piotr,

născut la 09 septembrie 1987, originar și domiciliat în mun. Chișinău, str. Calea Orheiului, nr. 111/4, ap. 47.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 05 martie 2012 - pînă la 21 iulie 2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 15 iulie 2013 - pînă la 19 decembrie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 01 aprilie 2014 - pînă la 18 iunie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin. (1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 iunie 2013, Goțonoga Serghei a fost condamnat în baza art. 264 alin.(3) lit.b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Goțonoga Serghei la 11 decembrie 2011, aproximativ la ora 17⁰⁰, conducînd autovehiculul de model „Opel Astra”, cu n/î C JC 442, pe str. Albișoara din

mun. Chișinău, fiind treaz, și avînd permis de conducere, în preajma blocului locativ cu nr. 80/2, deși avea vizibilitatea redusă fiindcă afară întunecase, a manifestat neatenție la trafic, fapt prin care a ignorat cerințele pct. 45 alin. 1) și 2) a Regulamentului Circulației Rutiere care prevede că, „conducătorul auto trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului și situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului” și pct. 34 alin. 2) lit. b) care indică că, „în caz de orbire, conducătorul de vehicul trebuie să pună în funcțiune avertizatorul de avarie și neschimbînd banda de circulație, să reducă viteza și să oprească”, iar ca urmare nu s-a isprăvit cu conducerea vehiculului și a tamponat pietonul Guzun Gheorghe, care traversa strada de la stînga spre dreapta, în afara trecerii pentru pietoni, cauzîndu-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora acesta a decedat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror și avocatul Babără Marian în numele inculpatului Goțonoga S., care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul Goțonoga S. să fie condamnat în baza art.264 alin. (3) lit.b) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani. În argumentarea apelului procurorul a invocat că aplicarea art. 90 Cod penal, este o pedeapsă prea blîndă în raport cu faptele săvîrșite, care nu va contribui la restabilirea echității sociale, la reeducarea lui, precum și la prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului, cît și a altor persoane. Inculpatul a comis un accident rutier, care s-a soldat cu decesul unei persoane, astfel, acesta nerecunoscînd vinovăția în cele incriminate, nu a conștientizat fapta comisă, precum și că mijlocul de transport este un izvor de pericol social sporit pentru participanții la trafic, mai ales că în prezent sunt comise cu frecvență sporită infracțiuni similare în urma căreia pătinesc pietonii.

- avocatul Babără Marian în numele inculpatului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, de achitare a inculpatului, deoarece sentința de condamnare este bazată pe presupuneri. Inculpatul de la bun început a declarat că pînă la impact nu a văzut victima cînd aceasta se deplasa pe partea

carosabilă, iar cele declarate de el sunt confirmate prin procesul-verbal de examinare a locului accidentului, din care nu se atestă urme de frână, după cum și prin declarațiile martorilor oculari, care afirmă că nu s-au auzit sunete de frînare bruscă. Această împrejurare, în raport cu starea tehnică bună a automobilului, în opinia apărării confirmă că Goțonoga S. nu a văzut obstacolul apărut în calea sa și nu a putut întreprinde nici o măsură pentru a-l evita. Astfel, asupra situației date nu au incidență prevederile pct. 45 alin. (2) din RCR, care se aplică doar cazurilor în care șoferul observă obstacolul. Mai mult ca atât, victima, se afla în stare de ebrietate, prin ce a încălcat RCR și a traversat strada într-un loc nepermis, neasigurându-se de posibilitatea efectuării acestei acțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de procuror și avocatul Babără M. în numele inculpatului.

5. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, probele cercetate de prima instanță cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului Goțonoga S. în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui au fost corect încadrate în baza art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal, fiindcă el a încălcat regulile de securitate și de exploatare a mijloacelor de transport, încălcare ce-a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

La fel, instanța a menționat că apreciază critic declarațiile inculpatului și le califică drept o metodă de apărare aleasă de acesta în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă, care sunt combătute prin probele administrate, în primul rând prin declarațiile martorilor.

Totodată, instanța a conchis că nu poate reține argumentele inculpatului precum că a fost orbit de o lumină, din care motiv nu a observat pietonul și a comis accidentul, deoarece potrivit declarațiilor martorului Ciorbă M. acesta a explicat că, autovehiculele care se deplasau pe contrasens aveau lumină puternică, însă nu atât de puternică ca să facă imposibilă deplasarea. Dar, Goțonoga S., în calitate de conducător al mijlocului de transport, în caz de orbire, trebuia să pună în funcțiune avertizatorul de avarie și neschimbând banda de circulație, să reducă viteza, chiar să oprească.

Astfel, din probele cercetate s-a stabilit cu certitudine că la momentul

accidentului afară era întuneric, ceea ce reduce vizibilitatea, iar în nemijlocita apropiere de locul tamponării se află trecere de pietoni, este intersecție, prin urmare aceste circumstanțe impun conducătorilor auto o atenție sporită și obligația să conducă cu așa viteză, încât să poată asigura siguranța la trafic în cazul apariției a careva obstacole, chiar și sub limita minimă stabilită de RCR.

Cît privește afirmația apărării că în speță, nu pot fi aplicate prevederile pct. 45 alin. (1) al RCR, fiindcă inculpatul se deplasa pe partea carosabilă, cu stricta respectare a cadrului legal în vigoare, respectînd limita de viteză, care nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor prejudiciabile și nici nu putea sau nu trebuia să le prevadă, deoarece circula pe partea carosabilă a drumului și anume pe banda a 2-a, unde, nu trebuie și nu pot să se afle pietonii, este neîntemeiată și bazată pe aprecierea circumstanțelor de fapt în raport cu prevederile legale, deoarece anume inculpatul era obligat, în virtutea condițiilor menționate, să manifeste maximă atenție și să respecte cu strictețe cerințele impuse de Regulamentul circulației rutiere, mai ales ce ține de limita de viteză.

Instanța a concluzionat că Goțonoga S. nu a redus viteza și respectiv nu a frînat, fapt confirmat prin procesul-verbal de cercetare la fața locului a locului accidentului rutier și schema procesului-verbal al examinării locului accidentului rutier din 11.12.2011, unde este indicat faptul că, la locul accidentului rutier urme de anvelope și urme de frînare - lipsesc, schemă cu care inculpatul a fost de acord atît la momentul întocmirii, cît și în cadrul ședinței de judecată, prin însăși declarațiile inculpatului.

De asemenea, instanța a respins motivul invocat de avocat precum că accidentul rutier a avut loc din vina victimei, care traversa strada în loc neprevăzut, încălcînd Regulamentul circulației rutiere, deoarece potrivit Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 20 din 08.07.1999, este stipulat că, *nu poate fi temei pentru eliberarea conducătorului auto de răspundere penală în cazul în care în acțiunile lui există componenta infracțiunii, chiar și în cazul în care regulile circulației rutiere au fost încălcate și de pietonul pătimit.*

Totodată, instanța a menționat că urmează a fi respins și apelul acuzatorului de stat, care solicită aplicarea unei pedepse mai aspre pentru inculpat, deoarece instanța de fond la aplicarea pedepsei lui Goțonoga S. a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal, precum și criteriilor generale de individualizare a acesteia stipulat în art. 7, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, care se clasifică ca gravă comisă din imprudență, de

persoana inculpatului, care este caracterizat pozitiv, este atras la răspundere pentru prima dată, a restituit prejudiciul cauzat victimei, precum și de vârsta tânără a acestuia. Astfel, instanța a conchis că pedeapsa cu închisoarea urmează a fi suspendată condiționat pe un termen de probă, considerînd că careva interdicții pentru aplicarea art. 90 Cod penal nu sunt.

6. Împotriva hotărîrii nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul, care invocînd ca temei prevederile art. 427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrii contestate cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță în alt complet de judecată. Recurentul a invocat că pedeapsa stabilită de instanța de fond și menținută de cea de apel în privința inculpatului este contrară principiilor de individualizare a pedepsei penale, nefiind luate în considerație faptul că inculpatul a comis o infracțiune gravă, în urma căreia a decedat o persoană, cu un impact social acut în societate, precum și de comportamentul acestuia la trafic, care s-a deplasat cu viteza de 60 km/oră, contrar prevederilor art. 47 alin.(1) lit.a) a RCR, care stabilește limita maximă în localități de 50 km/oră. Mai mult ca atât, inculpatul susține că nu este vinovat, iar culpa aparține victimei care nu a traversat strada regulamentar.

6.1. În recursul ordinar avocatul Babără Marian în numele inculpatului, invocînd temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6), 8), 9), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința lui Goțonoga S., pe motiv că instanța de fond și cea de apel au dat o apreciere greșită probelor administrate la dosar și verificate în ședința de judecată, ce nu dovedesc vinovăția inculpatului în cele imputate, criticînd aprecierea probelor care au stat la baza hotărîrilor atacate, menționînd aceleași argumente care le-a invocat anterior în instanța de apel.

7. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

7.1. Cu referire la recursul procurorului.

Potrivit textului recursului, acuzatorul de stat invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu sunt

aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Totodată, Colegiul reține că acuzatorul de stat este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor făptuitorului, însă critică hotărîrea contestată în partea pedepsei, nefiind de acord cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În acest sens, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Lui Goțonoga Serghei în baza art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, executarea pedepsei închisorii fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca aceasta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă, în limitele de la 1 la 5 ani.

Excepție de la aceasta regulă, potrivit alin.(4) al art. 90 Cod penal fac doar infracțiunile deosebit de grave, excepțional de grave, cât și în cazul recidivei.

Infracțiunea de comiterea căreia Goțonoga S. a fost recunoscut vinovat și condamnat (art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal), prevede pedeapsa închisorii de la 3 la 7 ani, iar potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată, urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și

prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Instanța de recurs reține, că pedeapsa numită lui Goțonoga Serghei, este în limitele sancțiunii prevăzute în art. 264 alin. (3) Cod penal, și nu au fost stabilite impedimente în aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Lipsa circumstanțelor agravante, comiterea din imprudență a unei infracțiuni pentru prima dată, este caracterizat pozitiv, precum și faptul că inculpatul este tînăr, a restituit prejudiciul cauzat părții vătămate, au permis instanței de judecată, să-i aplice lui Goțonoga S. o pedeapsă echitabilă, care corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal, hotărîre, pe care Colegiul penal lărgit o apreciază ca fiind corectă și legală.

Prin urmare, analizînd materialele cauzei, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate de către procuror.

7.2. Cu referire la recursul avocatului Babără Marian în numele inculpatului
Goțonoga Serghei

În recursul declarat de avocatul Babără M. în numele inculpatului se invocă ca temei prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 8), 9) și 12) Cod de procedură penală și anume: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii

sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul constată că, motivul invocat de recurenți nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Totodată, recurenții nu indică nici un argument în susținerea acestor motive, nu invocă concret, care sînt argumentele care ar confirma că inculpatul nu a comis infracțiunea imputată acestuia.

Din conținutul recursului rezultă că avocatul inculpatului invocă dezacordul său cu aprecierea probelor și a nevinovăției lui Goțonoga S. în cele imputate.

Colegiul penal apreciază concluzia instanțelor judecătorești privind vinovăția lui Goțonoga S. și încadrarea acțiunilor acestuia în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal corectă și întemeiată, ce se bazează pe cumulul de probe administrate, amplu analizate și just apreciate, iar pedeapsa i-a fost stabilită în strictă conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal.

Totodată, temeiul invocat de recurent referitor la nevinovăția lui Goțonoga S. în săvârșirea infracțiunii imputate, este neîntemeiat și se respinge, deoarece instanțele de judecată au motivat condamnarea lui S. Goțonoga prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii imputate și anume:

- *declarațiile martorului Sîrghi Ig.*, care a declarat că în luna decembrie 2011, seara, se plimba cu câinele afară, lîngă str. Albișoara. La un moment dat a auzit o lovitură, iar cînd a ridicat capul a văzut o lumină puternică care l-a orbit, apropiindu-se a văzut un om pe șosea (f.d.40, 131);

- *declarațiile martorului Ciorbă M.*, care a explicat că în luna decembrie 2011, în jurul orelor 17⁰⁰, era la volanul automobilului de model „Nisan”, și se deplasa pe str. Albișoara, la o distanță de aproximativ 100 m în fața sa se deplasa o mașină de culoare roșie. La un moment dat, din fața automobilului nominalizat, au sărit niște sacoșe în sus. A ocolit automobilul accidentat, s-a oprit, a scos semnul de avariere și l-a instalat în spatele automobilului roșu. A observat în spatele automobilului un bărbat accidentat, care era cu fața în jos pe carosabil și a sunat la salvare. A menționat că carosabilul era uscat, iar mașina din fața sa avea viteza de aproximativ 60 km/oră. Afară era întuneric,

iar la mașina din fața sa, precum și la mașina sa, erau incluse faza scurtă de lumină. *Mașinile care se deplasau pe contrasens aveau lumină puternică, dar nu atât de puternică ca să facă imposibilă deplasarea* (f.d.42, 129);

- *declarațiile martorului Botezatu S.*, care a comunicat că, în luna decembrie 2011, Guzun Gheorghe l-a telefonat, iar apoi a venit în ospeție pe la orele 16⁰⁰, au stat de vorbă, au servit ceva alcool și apoi a spus că pleacă. Afară era întuneric și el i-a spus să rămână, însă acela a refuzat, iar a doua zi a aflat că a decedat în accident (f.d.48,126);

- *procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 11.12.2011 și tabelul fotografic*, conform căruia a fost cercetat pe timp de noapte traseul din str. Albișoara, mun. Chișinău, în urma tamponării pietonului (f.d. 8-14);

- *schema accidentului rutier din 11.12.2011*, din care se constată că locul accidentului se află pe str. Albișoara în apropierea blocului locativ 70/1 și tamponarea a avut loc pe banda a doua din trei din direcția de deplasare a automobilului condus de Goțonoga S. (f.d. 15-16);

- *raportul de expertiză medico-legală nr. 128.2292 din 09.02.2012* conform căruia, moartea lui Guzun Gh. a survenit în rezultatul hemoragiei interne, ca consecință a traumei asociate a toracelui și abdomenului cu lezarea organelor interne. Leziunile corporale au fost produse prin acțiunea traumatică cu corp contodont sau la lovire de acesta, posibil în timpul și circumstanțele expuse în ordonanță, au dus nemijlocit la deces și conform criteriului pericolului pentru viață se califică ca vătămări corporale grave și după localizarea și morfologia leziunilor depistate se poate presupune că în timpul impactului primar pietonul se afla în mișcare. În sângele cadavrului s-a depistat 1,8 % alcool etilic, în urina 1,4% alcool etilic, ceea ce la persoanele vii corespunde unei stări de ebrietate, grad mediu (f.d. 29-30);

- *raportul de expertiză autotehnică nr. 770 din 18.12.2011*, potrivit căruia a fost stabilit că, careva defecte tehnice în mecanismul de frînare și ghidare a automobilului „Opel Astra” cu n/î C JC 442, n-au fost depistate. Prin cercetarea vizuală a automobilului s-a stabilit că, acesta are deformată bara de protecție față, grila radiator, capota motorului și spart parbrizul ș.a. sunt caracteristice tamponării de pieton (f.d. 36-37).

Probele au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel, judecând apelurile a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și probelor noi prezentate instanței de apel, s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apeluri.

Referitor la argumentul avocatului precum că inculpatul nu este vinovat de comiterea accidentului rutier, deoarece acesta a fost orbit de o lumină puternică, din care motiv nu a observat pietonul și a avut loc impactul, instanțele judecătorești corect au respins și au menționat, că poziția dată contravine probelor administrate, fiindcă potrivit declarațiilor martorului Ciorbă M. care se deplasa cu automobilul în urma inculpatului a declarat că, *„autovehiculele care se deplasau pe contrasens aveau lumină puternică, însă nu atât de puternică ca să facă imposibilă deplasarea”*. Cu atât mai mult, că Goțonoga S. fiind în calitate de conducător al mijlocului de transport, urma să întreprindă măsurile prevăzute în art. 34 alin.(2) al RCR, unde este stipulat că, - *În caz de orbire, conducătorul de vehicul trebuie să pună în funcțiune avertizorul de avarie și, neschimbând banda de circulație, să reducă viteza și să oprească*.

Astfel, instanțele judecătorești corect au constatat că inculpatul nu a redus viteza și respectiv nu a frânat, fapt confirmat și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului și schema procesului-verbal al examinării locului accidentului rutier, unde este indicat, că la locul impactului urme de anvelope sau de frînare – lipsesc, schemă, cu care inculpatul a fost de acord, atât la momentul întocmirii, cât și în cadrul ședințelor de judecată.

Cît privește motivul recurentului că în cazul din speță nu pot fi aplicate prevederile pct. 45 alin. (1) a RCR, deoarece inculpatul se deplasa pe partea carosabilă, cu strictă respectare a cadrului legal, respectând limita de viteză, iar inculpatul nu a putut prevedea posibilitatea survenirii urmărilor prejudiciabile și nici nu putea să le prevadă, fiindcă se deplasa pe partea carosabilă a drumului, pe banda a II-a, unde nu trebuia și nu pot să se afle pietoni, este nefondată și declarativă, fiind bazată pe aprecierea circumstanțelor de fapt. Goțonoga S. conducând mijlocul de transport era obligat să posede cunoștințe și să execute cerințele RCR, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum, manifestând maximă atenție, mai ales la limita de viteză.

Totodată, instanța de recurs menționează că, instanța de apel corect a respins afirmația avocatului precum că accidentul rutier a avut loc din vina

părții vătămate, care traversa strada în loc nepermis, adică încălcând Regulamentul circulației rutiere, fiindcă potrivit Hotărârii explicate a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 20 din 08.07.1999 „Despre practica judiciară cu privire la aplicarea legislației în cadrul examinării cauzelor penale referitor la încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport” cu modificările ulterioare, unde în pct. 6 alin.(2) este specificat că, „Nu poate fi temei pentru eliberarea conducătorului auto de răspundere penală în cazul în care în acțiunile lui există componenta infracțiunii, chiar și în cazul în care regulile circulației rutiere și/sau de exploatare a mijloacelor de transport au fost încălcate și de către pătimit (conducător auto, pieton, pasager ori de către alt participant la trafic).

Din considerentele nominalizate, instanța de recurs apreciază corecte și legale hotărârile contestate.

Colegiul penal evidențiază că argumentele recursului au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel s-a expus detaliat asupra acestora, just respingându-le ca neîntemeiate.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului Goțonoga S. în comiterea infracțiunii ce i se impută.

Colegiul conchide că temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală – faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, invocat de recurent, nu persistă în cauză, deoarece instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptei comise de către S. Goțonoga decât cea în baza căreia acesta a fost pus sub învinuire.

Prin urmare, argumentele avocatului Babără M., precum că Goțonoga Serghei nu a comis infracțiunea pentru care a fost condamnat, sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii date, nu poate servi temei de achitare a acestuia, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.

Afirmația recurentului, precum că instanțele de judecată incorect au apreciat probele punându-le la baza sentinței de condamnare, nu poate fi

reținută ca temei de admitere a acestui recurs, deoarece, ca probe acestea au fost adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe în modul corespunzător conform procedurii penale.

Prin urmare, cele relatate a avocatul Babără M. în numele inculpatului S. Goțonoga nu are suport probatoriu și contravin probelor administrate.

În acest context, Colegiul conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, astfel că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de acuzatorul de stat și avocatul Babără M. în numele inculpatului și, potrivit legii, se impune respingerea lor ca inadmisibile, cu menținerea hotărârilor atacate.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, și de avocatul Babără Marian în numele inculpatului Goțonoga Serghei, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2013, în cauza penală în privința lui *Goțonoga Serghei Piotr*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 iulie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Iurie Bejenaru

Ion Guzun